

*Gældende formulering.**Forslaget.*

17. § 16, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 ophæves.

18. Som nyt stk. 3-7 indsættes i § 16:

„Stk. 3. Hvis der rejses tiltale for nogen skadevoldende lovovertrædelse, der i henhold til § 15 kan medføre erstatningsansvar, skal der gives den eller de skadelidte lejlighed til at påstå erstatning. Hvis der ikke opnås forlig om erstatningen, skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selvom straf ikke pålægges tiltalte. Sådan påkendelse kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf. Hvor erstatningskravet angår materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

Stk. 4. Det forsikringselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for den skadevoldende hund, skal, med varsel efter retsplejelovens § 174, som til vidner i straffesager tilsiges til ethvert retsmøde (jfr. dog retsplejelovens § 166). Selskabet er da berettiget til — eventuelt efter at retten har givet det tilladelse til udenretligt at gøre sig bekendt med det i sagen fremkomne — efter derom til retsbogen fremsat begæring at indtræde i sagen, og det bliver da for erstatningsspørgsmålets vedkommende at betragte som part. Dersom det ikke indtræder som part, er såvel en forligsmæssig som en domsmæssig afgørelse af erstatningsspørgsmålet bindende for det.

Stk. 5. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge rettergangsbøder og sagsomkostninger, samt erlæggelse af retsafgift til det offentlige efter §§ 6, 8, 18 og 19 i lov om retsafgifter i domssager m. m. jfr. lovbekendtgørelsenr. 322 af 19. december 1932 med senere ændringer, som om sagen havde været behandlet i den borgerlige retsplejes former. Sagsgenstandens værdi fastsættes i så fald ved dommen.

Stk. 6. Påankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, skal enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, have meddelelse om anken og lejlighed til at udtale sig for den